

تأثیر منابع معدنی، آلی و نافو روی بر عملکرد رشد، فراسنجه‌های خونی و فعالیت آنتی‌اکسیدانی در بره‌های سنجابی

بهاره صوفی^{۱*}، یونس علی علی‌جو^۲، حسن خمیس‌آبادی^۳ و زینب خوب‌بخت^۴

^۱دانشجوی دکتری و ^۲دانشیار گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه ارومیه،

^۳دانشیار پژوهشی بخش تحقیقات علوم دامی مرکز تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی و منابع طبیعی،

سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، کرمانشاه، ایران،

^۴دکتری فیزیولوژی دام و طیور دانشگاه گیلان

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۳/۲۳؛ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۷/۴

چکیده

سابقه و هدف: عنصر روی یکی از مهم‌ترین و ضروری‌ترین عناصر کم‌صرف بوده که در بسیاری از فرآیندهای زیستی مانند فعالیت آنزیم‌ها و هورمون‌ها، پایداری غشای‌های سلولی، بیان ژن، تقسیم سلولی و دفاع آنتی‌اکسیدانی نقش حیاتی دارد. این ماده معدنی از نظر کمیت پس از آهن دومین عنصر کمیاب موجود در بدن است و به‌طور ضعیفی در بافت‌های بدن ذخیره می‌شود لذا مصرف مداوم آن در جیره غذایی برای حفظ عملکردهای طبیعی و فیزیولوژیکی ضروری است؛ بنابراین، این آزمایش با هدف مقایسه اثرات مکمل شکل‌های نانو (نانواکسیداروی)، آلی (روی‌پلی‌ساقارید) و معانی (سولفات‌روی) عنصر کم‌صرف روی بر عملکرد، وضعیت آنتی‌اکسیدانی و برخی فراسنجه‌های خونی بره‌های در حال رشد نژاد سنجابی انجام شد.

مواد و روش‌ها: این پژوهش بر روی تعداد ۲۰ رأس بره نر سنجابی (سن تقریبی ۴/۵ ماه و میانگین وزن ۱/۱ کیلوگرم) در قالب طرح کاملاً تصادفی انجام شد تیمارها شامل ۱) گروه شاهد (جیره غذایی پایه فاقد مکمل روی)، ۲) گروه سولفات‌روی، ۳) گروه روی‌پلی‌ساقارید^۴ گروه نانو اکسید روی و مقدار روی اضافه شده در هر گروه آزمایشی ۲۰ میلی‌گرم در کیلوگرم ماده خشک بود. جیره‌غذایی به‌صورت آزاد و در دو نوبت صبح و عصر به‌مدت ۶۰ روز در اختیار بره‌ها قرار گرفت. به‌منظور بررسی عملکرد رشد، وزن‌کشی در ابتدای آزمایش و سپس با فواصل ۱۵ روزه انجام شد. جهت تعیین مقدار ماده خشک مصرفی، میزان خوراک داده شده و پسماند آن برای هر دام به‌صورت روزانه اندازه‌گیری شد. همچنین جهت اندازه‌گیری فراسنجه‌های خونی و وضعیت آنتی‌اکسیدانی، خون‌گیری در روز اول، ۳۰ و ۶۰ آزمایش انجام شد.

یافته‌ها: استفاده از مکمل روی به شکل‌های مختلف تأثیری بر عملکرد رشد بره‌ها نداشت ($P > 0.05$). استفاده از ۲۰ میلی‌گرم روی در کیلوگرم ماده خشک جیره به شکل‌های مختلف سبب افزایش معنی‌دار روی پلاسمای نسبت به گروه شاهد شد ($P < 0.05$)، ولی تأثیر معنی‌داری بر غلظت مس و آهن پلاسمای و کلسیم و فسفر سرم خون نداشت. فعالیت آنزیم سوپراکسیدیدی‌سیموتاز در گروه‌های مکمل شده با عنصر روی افزایش یافت ($P < 0.05$). علی‌رغم کاهش شاخص مالون‌دی‌آلدئید سرم در گروه‌های مکمل

*نویسنده مسئول: y.alijoo@urmia.ac.ir

شده با روی نسبت به تیمار شاهد این اختلاف تنها در گروه نانو اکسید روی معنی دار بود ($P < 0.05$). استفاده از شکل های مختلف عنصر روی تأثیری بر ظرفیت تام آنتی اکسیدانی نداشت.

نتیجه گیری: نتایج حاصل از این آزمایش نشان داد، صرفنظر از شکل منبع روی، افزودن ۲۰ میلی گرم روی در کیلوگرم ماده خشک، به جire پایه بردهای در حال رشد، سبب بهبود وضعیت روی پلاسمای و افزایش فعالیت آنزیم سوپراکسیدیسموتاز شد، در حالی که استفاده از نانو روی در کاهش شاخص مالوندی آلدئید، نسبت به سایر شکل های روی (معدنی و آلی) مؤثرتر بود.

واژه های کلیدی: بره سنجابی، روی، عملکرد رشد، فعالیت آنتی اکسیدانی

با این حال، وضعیت خاک و غلظت روی در گیاهان منطقه پرورش بر میزان دریافت این عنصر توسط دام تأثیر بسزایی دارد (۴۰). بیش از ۸۰ درصد خاک های قابل کشت در ایران کمبود روی دارند. از دلایل اصلی این کمبود می توان به خاک های آهکی ($pH: ۷/۷ - ۸/۲$)، محتوای کم مواد آلی خاک، خشک سالی به دلیل بارندگی کم سالانه، غلظت زیاد بی کربنات در آب آبیاری، مصرف بی رویه و فراوان کودهای فسفاتی و عدم رواج مصرف کودهای محتوی روی اشاره کرد؛ بنابراین، گیاهانی که در این خاک ها رشد کرده و به عنوان خوراک دام مصرف می شوند با کمبود این عنصر مواجه هستند (۵ و ۲۱). برای جبران این کاستی، معمولاً روی به شکل نمک های معدنی مانند اکسید روی، سولفات روی و کلرید روی به جire های غذایی حیوانات افزوده می شود (۱۲). همچنین امروزه استفاده از منابع آلی عناصر معدنی در تغذیه دام افزایش یافته است (۴) که به نظر می رسد به دلیل زیست فراهمی بیشتر اشکال آلی در مقایسه با شکل های معدنی است (۴۹) علاوه بر این، در سال های اخیر نانو اکسید روی با هدف دستیابی به ویژگی های بهتر از نظر حلالیت و زیست فراهمی بیشتر روی، بدون ایجاد سمیت، مورد توجه قرار گرفته است (۱۶). مطالعات پیشین نشان داده است که فعل و انفعالات شیمیایی نانو ذرات مواد معدنی با مولکول های آلی و معدنی به دلیل ویژگی های جدید شان مانند کاهش اندازه ذرات، افزایش نسبت

مقدمه

عنصر روی یکی از مهم ترین و ضروری ترین عناصر کم مصرف بوده که در بسیاری از فرآیندهای زیستی مانند فعالیت آنزیم ها و هورمون ها، پایداری غشاهای سلولی، بیان ژن، تقسیم سلولی و دفاع آنتی اکسیدانی نقش حیاتی دارد (۴، ۱۶ و ۴۲). این عنصر برای انسجام ساختاری و عملکردی بیش از ۲۰۰۰ فاکتور رونویسی و ۳۰۰ آنزیم موردنیاز است. از این رو، تقریباً همه مسیرهای متابولیکی به نوعی حداقل به یکی از پروتئین های وابسته به روی مرتبط هستند (۳۰، ۳۶ و ۴۰). بالاترین مقادیر عنصر روی در کبد و عضلات اسکلتی یافت می شود. با اینکه این ماده معدنی از نظر کمیت پس از آهن دومین عنصر کمیاب موجود در بدن است به طور ضعیفی در بافت های بدن ذخیره می شود و مصرف مداوم آن در جire غذایی برای حفظ عملکردهای طبیعی و فیزیولوژیکی ضروری است (۴۱ و ۴۸). کمبود روی بر متابولیسم پروتئین و کربوهیدرات در حیوانات اثر منفی داشته و منجر به کاهش مصرف خوراک و افزایش ضریب تبدیل، رشد ضعیف، اختلال در فرآیندهای ایمنی و تولید مثلی، مشکلات اسکلتی و پوست، افزایش بیماری و تلفات و همچنین افزایش استرس اکسیداتیو می شود (۱۷، ۲۵، ۳۶ و ۴۰). بر اساس توصیه انجمن ملی تحقیقات آمریکا، بردها در محدوده وزنی ۳۰ تا ۵۰ کیلوگرم با افزایش وزن حدود ۲۵۰ گرم در روز، روزانه به ۲۸ تا ۴۹ میلی گرم روی نیاز دارند (۲۷).

گیوان شیمی؛ خلوص ۳۴ درصد)،^۳ گروه روی پلی ساکارید (جیره غذایی پایه به علاوه روی-پلی ساکارید (Zn-polysaccharide)؛ شرکت کوالیتك؛ خلوص ۲۲ درصد)،^۴ گروه نانو اکسید روی (جیره غذایی پایه به علاوه نانو اکسید روی Nano zinc oxide؛ شرکت پیشگامان نانو مواد ایرانیان؛ خلوص ۹۹ درصد و اندازه ذرات ۱۰-۳۰ نانومتر). مقدار روی اضافه شده در هر گروه آزمایشی ۲۰ میلی گرم در کیلوگرم ماده خشک بود. تغذیه و نگهداری دام‌ها در جایگاه‌های انفرادی و مطابق با دستورالعمل‌های سازمان دامپزشکی انجام شد. جیره غذایی به صورت آزاد و در دو نوبت (۸ صبح و ۱۷ عصر) به مدت ۶۰ روز در اختیار بردها قرار گرفت. مکمل‌ها به صورت مخلوط با بخشی از کنسانتره قبل از خوارکدهی نوبت صبح به بردها تغذیه شدند. اندازه‌گیری ترکیبات شیمیایی خوراک: جهت تعیین ترکیب شیمیایی اجزای جیره (ماده خشک، پروتئین-حام، عصاره‌اتری، کلسیم و فسفر) از روش انجمان رسمی شیمی دانان کشاورزی^۱ استفاده شد.^(۶) فیبر نامحلول در شوینده اسیدی و فیبر نامحلول در شوینده خشی نیز به روش ون سوست و همکاران تعیین شد.^(۴) همچنین جهت اندازه‌گیری غلظت روی، مس و آهن در نمونه‌های خوراک از دستگاه جذب اتمی^۲ استفاده شد.^(۳۲)

بررسی عملکرد رشد: به منظور بررسی تغییرات وزن زنده، وزن کشی در ابتدای آزمایش و سپس با فواصل ۱۵ روزه با اعمال محدودیت غذایی ۱۲ تا ۱۴ ساعته انجام شد. جهت تعیین مقدار ماده خشک مصرفی، میزان خوراک داده شده و پسمند آن برای هر دام به صورت روزانه اندازه‌گیری شد.

سطح به حجم و فعالیت سطحی بالاتر به طور متفاوتی صورت می‌گیرد^(۳۳ و ۴۱). با این حال، از آنچاکه اثرات این مواد در بسیاری از جهات بر بدن دام‌ها ناشناخته است، بررسی‌های بیشتر اثرات احتمالی آن‌ها بر حیوانات ضروری است. علاوه بر موارد ذکر شده، نتایج حاصل از مقایسه زیست‌فرآهمی منابع مختلف عنصر روی در نشخوارکنندگان متفاوت بوده^(۳۹) و نتایج مختلفی از مکمل کردن این عنصر بر شاخص‌هایی مانند عملکرد^(۴، ۱۹، ۲۲ و ۲۳) غلظت روی خون و اثر متقابل آن با سایر عناصر^(۱۱، ۲۴ و ۳۹) و وضعیت آنتی‌اکسیدانی^(۲۴ و ۲۶) به دست آمده است.

بنابراین، این آزمایش با هدف مقایسه اثرات مکمل کردن شکل‌های نانو (نانواکسید روی)، آلی (روی پلی ساکارید) و معدنی (سولفات روی) عنصر کم مصرف روی بر عملکرد، وضعیت آنتی‌اکسیدانی و برخی فراسنجه‌های خونی بردهای در حال رشد نژاد سنجدابی انجام شد.

مواد و روش‌ها

این پژوهش در مزرعه تحقیقاتی مهرگان (مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی کرمانشاه) بر روی تعداد ۲۰ رأس بره نر سنجدابی با سن تقریبی ۴/۵ ماه و میانگین وزن $۲۹/۵۵\pm ۱/۱$ کیلوگرم انجام شد. جیره غذایی پایه فاقد مکمل روی بر اساس توصیه انجمان تحقیقات ملی آمریکا^(۲۵) بر اساس تنظیم شد (جدول ۱). پس از یک دوره عادت‌پذیری ۲ هفته‌ای به جیره پایه، بردها به طور تصادفی به ۴ گروه تقسیم شدند: ۱) گروه شاهد (جیره غذایی پایه فاقد مکمل روی)، ۲) گروه سولفات روی (جیره غذایی پایه به علاوه سولفات روی ZnSO₄؛ شرکت

1. AOAC

2. PERKIN ELMER- USA

جدول ۱- اجزا تشکیل دهنده و ترکیبات مغذی در جیره پایه

Table 1- Ingredient and nutrient composition of the basal diets.

جزا جیره	Ingredient of diet	درصد از ماده خشک % of DM
یونجه	Alfalfa hay	30.0
ذرت	Corn grain	35.0
جو	Barley grain	25.0
کنجاله سویا	Soybean meal	8.0
مکمل ویتامینی معدنی بدون روی	Vit&Min mixture without zinc	0.5
کربنات کلسیم	Calcium carbonate	0.4
نمک	Salt	0.5
اوره	Urea	0.6
ترکیب شیمیایی	Chemical composition	
ماده خشک (درصد)	Dry matter (%)	90.33
پروتئین خام (درصد)	Crude protein (%DM)	14.89
چربی خام (درصد)	Ether extract (%DM)	2.34
فیبر نامحلول در شوینده خشکی (درصد)	Neutral detergent fiber (%DM)	26.88
فیبر نامحلول در شوینده آسیدی (درصد)	Acid detergent fiber (%DM)	16.48
انرژی قابل متابولیسم (مگا کالری / کیلوگرم)	Metabolizable Energy(Mcal/Kg)	2.76
کلسیم (درصد)	Calcium (%DM)	0.63
فسفور (درصد)	Phosphorus (%DM)	0.34
روی (میلی گرم / کیلوگرم ماده خشک)	Zinc (mg/kg DM)	24.52
مس (میلی گرم / کیلوگرم ماده خشک)	Copper (mg/kg DM)	9.8
آهن (میلی گرم / کیلوگرم ماده خشک)	Iron (mg/kg DM)	135.20

انرژی قابل متابولیسم بر اساس جدول نیازهای غذایی انجمن تحقیقات ملی (۲۰۰۷) محاسبه گردید.

Metabolizable energy were calculated based on NRC (2007)

مقادیر تأمین شده عناصر کم نیاز (به صورت میلی گرم در هر کیلوگرم) و ویتامین ها (به صورت واحد بین المللی در هر کیلوگرم) جایزه پایه از طریق ۵ گرم مکمل ویتامینی معدنی: ۱۰۸ میلی گرم منگنز از منع سولفات منگنز، ۳۴۷ میلی گرم مس از منع سولفات مس، ۰۳۵ میلی گرم روی از منع یدات کلسیم، ۰۲۱ کالت از منع سولفات کاللت، ۱۰۱ میلی گرم سلنیم از منع سدیم سلنت، ۵۰۰۰ واحد بین المللی ویتامین آ، ۴۰۰ واحد بین المللی ویتامین د و ۲۰ واحد بین المللی ویتامین ای.

Trace minerals (mg/kg) and vitamin (IU/kg) provided of basal diet via 5 gr MIN&VIT mix: 10.8 mg of Mn as MnSO₄, 3.47 mg of Cu as CuSO₄, 0.35 mg of I as Ca(IO₃)H₂O, 0.21 mg of Co as CoSO₄, 0.1 mg of Se as NaSeO₃, 5000 IU Vit A, 400 IU Vit D₃ and 20 IU Vit E.

لوله بدون ماده ضد انعقاد جهت استخراج سرم بود.
نمونه های خون جمع آوری شده، با سرعت ۳۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۱۵ دقیقه سانتریفیوژ و پلاسما و سرم آنها جدا شد و تا زمان اندازه گیری فراسنجه های خونی در دمای منفی ۲۰ درجه سانتی گراد نگهداری شدند.

غاظت روی، آهن و مس پلاسمای توسط دستگاه جذب اتمی تعیین شد (۳۱). غاظت کلسیم و فسفر در سرم و با استفاده از کیت‌های شرکت پارس آزمون

تعیین فراسنجه‌های خونی: به منظور بررسی فراسنجه‌های خونی، از تمام بره‌ها در روزهای صفر، ۳۰ و ۶۰ قبل از غذاذهی نوبت صبح و با اعمال محدودیت غذایی ۱۴-۱۲ ساعته از ورید و داج خون‌گیری شد. نمونه‌های مربوط به هر دام در هر روز در دو لوله آزمایش مجزا جمع‌آوری شد. یک لوله حاوی ماده ضد انعقاد^۱ جهت استخراج پلاسمما و یک

1. Ethylene diamine tetraacetic acid (EDTA)

میانگین‌ها از آزمون توکی در سطح احتمال ۰/۰۵ استفاده شد.

$$Y_{ijk} = \mu + A_i + E_{ijk} + B_j + AB_{ij} + Eb_{ijk}$$

در این مدل Y_{ijk} مشاهده مربوط به تیمار i و زمان j اندازه‌گیری Z در تکرار k . μ میانگین کلی مشاهده‌ها، A_i اثر تیمار i E_{ijk} اشتباه اصلی، B_j اثر زمان j AB_{ij} برهمکنش تیمار i و زمان j اندازه‌گیری Z و Eb_{ijk} اشتباه فرعی هستند.

مطابق با دستورالعمل سازنده کیت و توسط دستگاه اسپکتوفوتومتر^۱ انجام شد. سنجش فعالیت آنزیم سوپراکسیدیدیسموتاز در خون و ظرفیت تمام آنتیاکسیدانی سرم با استفاده از کیت‌های رانسل (شرکت رندوکس، کشور انگلستان) مطابق با دستورالعمل سازنده کیت و توسط دستگاه اسپکتوفوتومتر انجام شد. جهت سنجش میزان پراکسیداسیون لیپید اندازه‌گیری مالون دی‌آلدئید در نمونه‌های سرم انجام شد (۴۶).

نتایج و بحث

عملکرد رشد: طبق نتایج بدست آمده در جدول ۲، افزودن عنصر روی از منابع معدنی، آلی و نانو تفاوت آماری معنی‌داری را در افزایش وزن روزانه، خوراک مصرفی و ضریب تبدیل غذایی بین تیمارهای دریافت‌کننده روی و شاهد ایجاد نکرد ($P > 0/05$). روی در بسیاری از عملکردهای فیزیولوژیکی مانند کنترل اشتها و رشد حیوانات نقش مهمی دارد (۴۰). کاهش رشد مرتبط با کمبود روی ممکن است به دلیل کاهش اشتها، استفاده ناقص از مواد مغذی و اختلالات در متابولیسم پروتئین و انرژی باشد (۳۶).

نتایج حاصل از مطالعات پیشین تفاوت معنی‌داری در افزایش وزن روزانه، خوراک مصرفی و ضریب تبدیل غذایی در گوساله‌های پرواری دریافت‌کننده ۳۵ میلی‌گرم روی در کیلوگرم ماده خشک به شکل سولفات و پروپیونات روی نسبت به گروه شاهد مشاهده نکردند (۲۳). همچنین افزودن ۲۰ میلی‌گرم روی در کیلوگرم ماده خشک به شکل سولفات و پروتئینات روی به جیره پایه گوساله‌های هلشتاین تأثیری بر رشد، مصرف ماده خشک و کارایی خوراک نداشت (۴۵). در مطالعه دیگری بر روی بزغاله‌های نر مرغوز نتایج نشان داد که استفاده از جیره پایه حاوی ۲۲/۱۲ میلی‌گرم روی در کیلوگرم ماده خشک تفاوت آماری معنی‌داری در مصرف خوراک، اضافه وزن روزانه و کارایی خوراک نسبت به گروه‌های مکمل شده با نانو

تجزیه و تحلیل آماری

این تحقیق در قالب طرح کاملاً تصادفی انجام شد. داده‌ها با استفاده از نرمافزار آماری SAS نسخه ۹/۲ با استفاده از روش GLM تجزیه و تحلیل شدند و برای مقایسه میانگین‌ها از آزمون دانکن در سطح احتمال ۰/۰۵ استفاده شد.

برای میانگین وزن زنده در انتهای دوره و افزایش وزن روزانه، وزن زنده اولیه برها به عنوان متغیر کمکی (کوواریت) در نظر گرفته شد اما با توجه به عدم معنی‌داری در مدل آماری استفاده نشد.

$$Y_{ij} = \mu + T_i + \beta(X_{ij} - \bar{X}) + e_{ij}$$

در این مدل Z_{ij} مشاهده تیمار i در تکرار j ، μ میانگین مشاهده‌ها، T_i اثر تیمار i ، β ضریب تابعیت X_{ij} صفت مورد بررسی (Y) از متغیر همبسته (X)، e_{ij} مقدار متغیر همبسته در واحد آزمایشی مربوط به تکرار j ام تیمار i ، \bar{X} میانگین همه مشاهده‌های متغیر همبسته و e_{ij} اشتباه آزمایشی مربوط به تکرار j ام تیمار i هستند.

داده‌های مربوط به صفاتی که اندازه‌گیری آن‌ها در زمان‌های مختلف تکرار شدند با استفاده از روش GLM و به صورت اندازه‌گیری‌های تکرار شده در واحد زمان، تجزیه و تحلیل شدند؛ و برای مقایسه

1. Abbott ALCYON 300

با اکسید روی معنی دار بود (۱۵). نتایج متناقض به دست آمده در مطالعات مبتنی بر مواد معدنی کم مصرف را می توان به غلظت عنصر در جیره غذایی پایه، مشخصات شیمیایی منابع مورداستفاده، نوع و مرحله فیزیولوژیکی دامهای مورد مطالعه، شرایط خوراک و محیط مرتبط دانست که بر جذب و متabolism عناصر معدنی کم مصرف تأثیرگذار است (۲، ۴ و ۱۵). بر اساس جداول انجمن ملی تحقیقات آمریکا میزان نیاز به عنصر روی در برههای با وزن ۳۰ تا ۵۰ کیلوگرم با افزایش وزن روزانه حدود ۲۵۰ گرم در روز، ۲۸ تا ۴۹ میلی گرم در روز است (۲۷). این در حالی است که برههای گروه شاهد روزانه حدود ۳۲ میلی گرم روی دریافت کرده‌اند بنابراین به نظر می‌رسد عدم تأثیر مکمل کردن عنصر روی بر عملکرد رشد و مصرف خوراک در برههای در مطالعه حاضر به این دلیل بوده که مقدار تأمین شده عنصر روی از طریق جیره پایه، حداقل نیاز توصیه شده به این عنصر را برای دامها فراهم کرده است.

اکسید روی و اکسید روی در سطوح ۲۰ و ۴۰ میلی گرم در کیلوگرم ماده خشک ایجاد نکرد (۴۷). در مقابل، افزودن مکمل روی از منابع مختلف به میزان ۲۰ و ۴۰ میلی گرم در کیلوگرم ماده خشک به جیره پایه بردهای نر (حاوی ۲۲/۴۷ میلی گرم روی در کیلوگرم ماده خشک)، سبب بهبود افزایش وزن و کارایی خوراک نسبت به گروه شاهد شد، هرچند بین گروههای مکمل شده با روی تفاوت معنی داری مشاهده نشد (۱۱). در پژوهش دیگری در برههای استفاده از ۲۰ میلی گرم متیونین روی در کیلوگرم ماده خشک، سبب افزایش وزن روزانه بیشتر و بهبود ضریب تبدیل در مقایسه با گروه مکمل شده با سولفات روی و شاهد شد (۱۲). در مقایسه با رژیم غذایی فاقد روی، مکمل کردن روی به میزان ۳۰ و ۴۰ میلی گرم در کیلوگرم ماده خشک به ترتیب در جیره غذایی میش‌ها در دوره قبل و بعد از زایش صرف نظر از شکل آن، اثر فرزاینده‌ای بر ماده خشک مصرفی داشت. در بین گروههای دریافت‌کننده روی نیز تأثیر نانو اکسید روی در مقایسه

جدول ۲- اثر افزودن روی بر عملکرد برههای در تیمارهای مختلف

Table 2- Effect of zinc supplementation on performance of lambs in different treatments

p-value	SEM	تیمارها						فراسنجه‌ها Parameters
		روی نانو Zinc nano	روی-پلی‌ساکارید Zinc polysaccharide	روی سولفات Zinc sulfate	شاهد Control			
0.619	0.593	30.13	29.00	29.63	29.45			وزن اولیه (کیلوگرم) Initial Body Weight (kg)
0.530	0.936	43.40	43.25	44.91	43.18			وزن نهایی (کیلوگرم) Final Body Weight (kg)
0.214	10.970	221.25	237.50	254.79	228.75			میانگین افزایش وزن روزانه (گرم در روز) Average Daily Gain (gr /day)
0.455	0.063	1.32	1.39	1.43	1.31			میانگین ماده خشک مصرفی (کیلوگرم در روز) Average Dry Matter Intake (kg/day)
0.221	0.155	6.11	5.86	5.65	5.72			ضریب تبدیل Feed Conversion Ratio

حروف متفاوت در هر ردیف از هر بخش بیانگر اختلاف آماری معنی دار ($P < 0.05$) است.

Means with different superscript letters in rows are significantly different ($P < 0.05$).

مکمل سبب افزایش معنی دار میزان روی پلاسمای در گروههای دریافت‌کننده عنصر روی نسبت به گروه

فراسنجه‌های خونی: روی: همان‌طور که در جدول ۳ نشان داده شده است، افزودن عنصر روی به صورت

روی اختلاف معنی داری مشاهده نشده است (۴۵). گزارش شده است که میزان روی پلاسما در بردهای مصرف کننده روی به شکل متیونین روی نسبت به سولفات روی بالاتر است که دلیل این موضوع زیست فراهمی بیشتر روی آلی نسبت به منابع معدنی است (۱۲). در مطالعه حاضر، سطح بالاتر روی پلاسما در گروههای دریافت کننده مکمل روی در مقایسه با گروه شاهد نشان دهنده ناکافی بودن یا سطوح حاشیه‌ای روی در جیره پایه مصرفی بردهای در حال رشد است و افزودن ۲۰ میلی‌گرم روی در کیلوگرم ماده خشک خوراک از منابع آلی، نانو و معدنی باعث افزایش میزان روی پلاسما شده است.

شاهد شد ($P<0.05$). هرچند اختلاف آماری معنی داری در غلظت روی پلاسما بین گروههای دریافت کننده منابع مختلف عنصر روی (معدنی، آلی و نانو) مشاهده نشد ($P>0.05$). غلظت روی در پلاسما یا سرم بیشترین شاخص مورداستفاده برای وضعیت روی بدن است، در جیره‌هایی که دارای سطوح کم یا حاشیه‌ای روی هستند به طور معمول غلظت روی پلاسما، به افزودن عنصر روی به جیره پاسخ می‌دهد (۴). مطالعات پیشین نشان داده‌اند که مصرف مکمل روی می‌تواند غلظت روی پلاسما را در بردها (۴ و ۱۱)، بزهای کشمیر (۱۹) و گوساله‌های شیرخوار (۲۰) افزایش دهد؛ اما در غلظت روی پلاسمای گوساله‌های نر تغذیه شده با سولفات و پروپیونات

جدول ۳- اثر افزودن روی بر بروفل موارد معدنی بردها در تیمارهای مختلف

Table 3. Effect of zinc supplementation on blood mineral profile of lambs in different treatments

Treatment × Time	Time	Treatment	SEM	Treatments					Parameters
				روی نانو Zinc nano	- روی پلی‌ساکارید Zinc polysaccharide	روی سولفات Zinc sulfate	شاهد Control		
0.076	0.0003	0.010	0.058	1.21 ^a	1.18 ^a	1.17 ^a	0.95 ^b	روی پلاسما Zn(mg/L)	
0.354	0.459	0.096	0.042	1.04	1.19	1.14	1.12	مس پلاسما Cu(mg/L)	
0.670	0.068	0.495	0.101	1.78	1.88	1.96	1.99	آهن پلاسما Fe(mg/L)	
0.945	0.654	0.322	0.193	10.03	10.42	10.50	10.20	کلسیم سرم Ca(mg/dL)	
0.976	0.468	0.574	0.122	7.99	7.93	7.85	7.76	فسفور سرم P(mg/dL)	

حروف متفاوت در هر ردیف از هر بخش بیانگر اختلاف آماری معنی دار ($P<0.05$) است.

Means with different superscript letters in rows are significantly different ($P<0.05$).

آلی و نانو اثر آماری معنی داری بر سطح مس پلاسما نداشت ($P>0.05$). غلظت مس در خون

مس: بر اساس جدول ۳، افزودن روی به مقدار ۲۰ میلی‌گرم در کیلوگرم ماده خشک به شکل‌های معدنی،

مشاهده نکردند. در حالیکه در مطالعه دیگری در برههای نر در حال رشد، با افزودن ۲۰ میلی‌گرم روی در کیلوگرم ماده خشک به شکل‌های آلی و معدنی به جیره پایه حاوی ۳۴ میلی‌گرم روی در کیلوگرم ماده خشک، کاهش میزان آهن پلاسما در تیمارهای مکمل شده با اشکال آلی و معدنی روی نسبت به تیمار شاهد را گزارش کردند (۱۲). تفاوت در پاسخ به مکمل کردن روی ممکن است به دلیل سطح بالاتر روی در جیره غذایی پایه آن‌ها در مقایسه با مطالعه حاضر باشد (به ترتیب ۳۴ در مقابل ۳۴.۵۲).

کلسیم و فسفر: طبق نتایج بدست آمده در جدول ۳، استفاده از مکمل‌های مختلف روی تأثیری بر غلظت سرمی کلسیم و فسفر ایجاد نکرد ($P > 0.05$). غلظت کلسیم سرم در نشخوارکنندگان در دامنه ۸ تا ۱۲ میلی‌گرم در دسی لیتر و غلظت فسفر سرم در دامهای در حال رشد در محدوده ۶ تا ۹ میلی‌گرم در دسی لیتر قرار دارد (۲۷) که با نتایج حاصل از این پژوهش مطابقت دارد. مطابق با نتایج بدست آمده از مطالعه حاضر در دیگر مطالعات، شکل‌های مختلف مکمل روی تأثیر معنی‌داری بر سطح کلسیم خون در برههای در حال رشد (۴، ۱۱ و ۱۲) فسفر معدنی در برههای در حال رشد (۴ و ۱۲) و کلسیم و فسفر خون در میش‌های دوره انتقال نداشت (۱۵). برخلاف نتایج پژوهش حاضر مکمل کردن جیره غذایی پایه با عنصر روی از منبع اکسید روی، غلظت کلسیم و فسفر معدنی پلاسما را در بزها کاهش داد (۲۹). روی یک فلز دو ظرفیتی است و غلظت بیش از حد روی در رژیم غذایی ممکن است با جذب سایر فلزات دو ظرفیتی مانند کلسیم، آهن و مس به عنوان آنتاگونیست رقابت کند؛ و در جذب این عناصر تداخل ایجاد کند و درنتیجه، مقدار این عناصر در خون تغییر می‌کند (۱۴ و ۴۰).

نشخوارکنندگان در محدوده ۱/۵-۸/۰ میلی‌گرم در لیتر قرار دارد (۲۷)، که نتایج حاصل از این مطالعه نیز در این دامنه قرار دارد. در مطالعات پیشین در گاوها گوشته اختلاف معنی‌داری در غلظت مس سرم با مصرف ۳۰ میلی‌گرم روی در کیلوگرم ماده خشک از منابع مختلف (سولفات روی، روی آمینواسید و روی پلی‌ساقارید) گزارش نکردند (۲۲). همچنین، هیچ تأثیر قابل توجهی بر غلظت مس در خون برهها (۴)، میش‌های پیرامون زایش (۱۵)، گوساله‌ها در قبل و بعد از شیرگیری (۱) و بزغاله‌های مرغوز (۴۷) با مصرف شکل‌های مختلف عنصر روی مشاهده نشد؛ اما با مصرف ۲۵۰ و ۱۰۰۰ میلی‌گرم اکسید روی در رژیم غذایی پایه گوساله‌های نر گاو میش سطح مس سرم کاهش یافت که دلیل آن را به مصرف سطح بسیار بالای مکمل روی و اثر آنتاگونیستی آن بر متabolیسم مس مرتبط دانستند (۷)؛ بنابراین می‌توان نتیجه گرفت؛ علی‌رغم وجود رابطه آنتاگونیستی بین روی و مس، در پژوهش حاضر، سطح ۲۰ میلی‌گرم روی در کیلوگرم ماده خشک اختلالی در جذب مس ایجاد نکرد. این بدان دلیل است که عنصر روی بر جذب سایر مواد معدنی در جیره غذایی نشخوارکنندگان در سطح چندین برابر توصیه شده می‌تواند تأثیرگذار باشد، زیرا سطوح بالای روی اولین محرك سنتز متالوتیونین در سلول‌های انتروسیت است، و با افزایش میزان روی، القا سنتز تیونین از طریق عملکرد روی بر فاکتورهای رونویسی وابسته به روی و تشکیل متالوتیونین صورت می‌گیرد که بر جذب روی و مس اثرگذار است (۱۴ و ۴۰).

آهن: بر اساس جدول ۳، اشکال مختلف مکمل‌های روی تأثیر معنی‌داری بر میزان آهن پلاسما نداشتند ($P > 0.05$). در همین راستا نتایج بدست آمده از مطالعات انجام شده با مکمل‌های معدنی و آلی روی در برهها (۳) و بز (۱۹) تأثیری بر غلظت آهن پلاسما

گروه دریافت کننده نانو اکسید روی نسبت به گروه شاهد تفاوت معنی داری داشت ($P < 0.05$). مالون دی آلدئید یکی از محصولات نهایی پراکسیداسیون اسیدهای چرب غیراشبع در سلول هاست و به عنوان یک مولکول سمی، نشانگر استرس اکسیداتیو است (۱۳). استرس اکسیداتیو ناشی از عدم تعادل بین تولید گونه های فعال اکسیژن و ظرفیت خشی سازی مکانیسم های آنتی اکسیدانی در بافت ها و خون است (۲۸). استرس اکسیداتیو منجر به آسیب پراکسیداتیو لیپیدها و سایر ماکرومولکول ها و درنتیجه تغییر غشای سلولی و تغییر ساختار و عملکرد سایر اجزای سلولی و درنهایت منجر به آسیب بافتی و بیماری های التهابی می شود (۸ و ۱۰ و ۱۷). عنصر روی به عنوان یک آنتی اکسیدان با جلوگیری از پراکسیداسیون لیپیدها از سلول ها در برابر اثرات مخرب گونه های فعال اکسیژن محافظت می کند (۲۶). در رابطه با تأثیر مکمل کردن عنصر روی بر شاخص مالون دی آلدئید، در مطالعات پیشین، استفاده از ۲۰ یا ۴۰ میلی گرم روی در کیلو گرم ماده خشک جیره بر ها به شکل آلتی سبب کاهش شاخص مالون دی آلدئید شد (۳۵). در مطالعه دیگری استفاده از سطوح ۳۰ و ۴۵ میلی گرم روی به شکل های آلتی و معدنی در جیره بر ها اثری در کاهش شاخص مالون دی آلدئید نسبت به گروه شاهد نداشت (۲۶).

ظرفیت تام آنتی اکسیدانی^۱: طبق نتایج به دست آمده در جدول ۴، مکمل کردن عنصر روی تفاوت آماری معنی داری در ظرفیت تام آنتی اکسیدانی سرم در بین تیمارهای مختلف ایجاد نکرد ($P > 0.05$). ظرفیت تام آنتی اکسیدانی سرم شاخصی است که موازنی بین پراکسیدان ها و آنتی اکسیدان ها را نشان می دهد (۹). افزایش این شاخص نشانه افزایش مقاومت ارگانیسم های زنده در برابر تنش های اکسیداتیو است

1- Total antioxidant capacity (TAC)

وضعیت آنتی اکسیدانی

سوپراکسید دیسموتاز: مطابق نتایج به دست آمده در جدول ۴، فعالیت آنزیم سوپراکسید دیسموتاز در گروه های مکمل شده با عنصر روی در مقایسه با تیمار شاهد افزایش یافت ($P < 0.05$). روی یکی از اجزای مهم آنزیم سوپراکسید دیسموتاز است؛ که باعث کاهش رادیکال های آزاد و جلوگیری از آسیب به سلول ها و متابولیت ها می شود (۳۸). کمبود روی منجر به کاهش فعالیت این آنزیم در حیوانات می شود (۴۲). آنزیم سوپراکسید دیسموتاز دفاع اصلی آنتی اکسیدانی در برابر گونه های فعال اکسیژن است. سوپراکسید دیسموتاز در چندین ایزو فرم وجود دارد؛ که با تجزیه رادیکال های سوپراکسید (O_2^-) آن ها را به مولکول اکسیژن (O_2) و هیدروژن پراکسید (H_2O_2) تبدیل می کند (۱۶). در رابطه با تأثیر مکمل کردن عنصر روی بر فعالیت آنزیم سوپراکسید دیسموتاز، مطالعات پیشین بیانگر اثر مثبت روی بر فعالیت این آنزیم در بر ها (۴ و ۱۱ و ۳۵)، گوساله های هلشتاین (۳۳) و گاو های شیری هلشتاین (۳۷) بود، در حالیکه مکمل کردن ۳۵ میلی گرم روی در اشکال آلتی و معدنی در جیره پایه گوساله های نر آمیخته حاوی ۳۲/۵ میلی گرم روی در کیلو گرم ماده خشک تفاوت معنی داری در فعالیت این آنزیم ایجاد نکرد (۲۴). نتایج حاصل از مطالعه حاضر نشان می دهد که مقدار ۲۴/۵۲ میلی گرم روی در کیلو گرم ماده خشک، در جیره غذایی پایه برای فعالیت مناسب آنزیم سوپراکسید دیسموتاز در بر ها کافی نیست و افزودن ۲۰ میلی گرم روی در کیلو گرم ماده خشک خوراک می تواند سبب بهبود فعالیت این آنزیم شود.

مالون دی آلدئید: مقادیر سرمی مالون دی آلدئید در مطالعه حاضر در جدول ۴ نشان داده شده است. علی رغم کمتر بودن شاخص مالون دی آلدئید در همه تیمارهای مکمل شده با روی، این شاخص تنها در

نتیجه‌گیری

به طور کلی بر اساس نتایج حاصل از این آزمایش، افزودن ۲۰ میلی‌گرم روی در کیلوگرم ماده خشک خوراک صرف نظر از شکل منع روی (معدنی، آلی و نانو)، به جایه پایه (حاوی ۲۴/۵۲ میلی‌گرم روی در کیلوگرم ماده خشک خوراک) بردهای در حال رشد، سبب بهبود وضعیت روی پلاسمما و افزایش فعالیت آنزیم سوپر اکسیدیسموتاز شد. ولی تأثیری بر عملکرد رشد، وضعیت تمام آنتی اکسیدانی و غلظت سایر عناصر (مس، آهن، کلسیم و فسفر) نداشت. در حالیکه استفاده از نانو روی در کاهش شاخص مالون دی‌آلدئید نسبت به سایر شکل‌های روی (معدنی و آلی) مؤثرتر بود.

(۳۳). در این راستا گزارش‌های پیشین در بردها (۳) و گوساله‌های شیرخوار (۳۳) نیز تفاوتی در غلظت آنتی اکسیدانی تام سرم بین تیمار شاهد و مکمل شده با روی نشان نداد؛ اما مکمل کردن عنصر روی به شکل نانو روی سبب افزایش معنی‌دار ظرفیت کل آنتی اکسیدانی در میش‌های تازه‌زا (۱۵) و گوساله‌ها در قبل و بعد از شیرگیری شد (۱).

عدم تفاوت در تیمارهای مکمل شده با روی و تیمار شاهد در مطالعه حاضر را می‌توان این گونه توجیه نمود که شاخص ظرفیت تام آنتی اکسیدانی سرم برخلاف تعیین یک آنتی اکسیدان خاص، بیانگر قدرت کلی تمامی آنتی اکسیدان‌های شناخته شده و ناشناخته موجود در پلاسمما است.

جدول ۴- اثر افزودن روی بر وضعیت آنتی اکسیدانی بردها در تیمارهای مختلف

Table 4- Effect of zinc supplementation on antioxidant status of lambs in different treatments

Treatment × Time	Time	Treatment	SEM	تیمارها					فراسنجه‌ها Parameters
				روی نانو Zinc nano	روی- پلی‌ساکارید Zinc polysaccharide	روی سولفات Zinc sulfate	شاهد Control		
							تیمار	زمان	تیمار × زمان
0.285	0.052	0.003	10.539	664.00 ^a	654.00 ^a	659.00 ^a	609.00 ^b	سوپر اکسیدیسموتاز SOD(u/gHb)	
0.064	0.224	0.005	0.067	2.24 ^b	2.44 ^{ab}	2.47 ^{ab}	2.61 ^a	مالون دی‌آلدئید MDA(nmol/ml)	
0.979	0.532	0.419	0.012	0.345	0.367	0.347	0.339	ظرفیت تام TAC(mmol/L)	آنتی اکسیدانی

حروف مقاومت در هر ردیف از هر بخش بیانگر اختلاف آماری معنی‌دار ($P<0.05$) است.

Means with different superscript letters in rows are significantly different ($P<0.05$).

منابع

- Abdollahi, M., Rezaei, J. and Fazaeli, H. 2020. Performance, rumen fermentation, blood minerals, leukocyte and antioxidant capacity of young Holstein calves receiving high-surface ZnO instead of common ZnO. Archives of Animal Nutrition, 74(3): 189-205. (In Persian)
- Aditia, M., Sunarso, C. C. and Angeles, A. 2014. Growth performance and mineral status on goats (*Capra hircus linn.*) supplemented with zinc proteinate and selenium yeast. International Journal of Science and Engineering, 7(2): 124-129.
- Aliarabi, H., Fadayifar, A., Tabatabaei, M. M., Zamani, P., Bahari, A., Farahavar, A. and Dezfoulian, A. H. 2015. Effect of zinc source on hematological, metabolic parameters and mineral balance in lambs. Biological Trace Element Research, 168(1): 82-90. (In Persian)

4. Alimohamady, R., Aliarabi, H., Bruckmaier, R. M. and Christensen, R. G. 2019. Effect of different sources of supplemental zinc on performance, nutrient digestibility, and antioxidant enzyme activities in lambs. *Biological Trace Element Research*, 189(1): 75-84. (In Persian)
5. Alloway, B. J. 2008. Zinc in soils and crop nutrition. Second edition, published by IZA and IFA Brussels, Belgium and Paris, France, 102p.
6. AOAC. 2000 Association of Official Analytical Chemist. In: Horwitz W (ed) Official methods of analysis of AOAC international, 17th edn. AOAC International, Maryland-Gaithersburg, USA.
7. Attia, A. N., Awadalla, S. A., Esmail, E. Y. and Hady, M. M. 1987. Role of some microelements in nutrition of water buffalo and its relation to production. 2. Effect of zinc supplementation. *Assiut Veterinary Medical Journal*, 18: 91-100.
8. Bernabucci, U., Ronchi, B., Lacetera, N. and Nardone, A. 2005. Influence of body condition score on relationships between metabolic status and oxidative stress in periparturient dairy cows. *Journal of Dairy Science*, 88(6): 2017-2026.
9. Castillo, C., Hernandez, J., Valverde, I., Pereira, V., Sotillo, J., Alonso, M. L. and Benedito, J. L. 2006. Plasma malonaldehyde (MDA) and total antioxidant status (TAS) during lactation in dairy cows. *Research in Veterinary Science*, 80(2): 133-139.
10. Dayem, A. A., Choi, H. Y., Kim, J. H. and Cho, S. G. 2010. Role of oxidative stress in stem, cancer, and cancer stem cells. *Cancers*, 2(2): 859-884.
11. Fadayifar, A., Aliarabi, H., Tabatabaei, M. M., Zamani, P., Bahari, A., Malecki, M. and Dezfoulian, A. H. 2012. Improvement in lamb performance on barley based diet supplemented with zinc. *Livestock Science*, 144(3): 285-289. (In Persian)
12. Garg, A. K., Mudgal, V. and Dass, R. S. 2008. Effect of organic zinc supplementation on growth, nutrient utilization and mineral profile in lambs. *Animal Feed Science and Technology*, 144(1-2): 82-96.
13. Gawel, S., Wardas, M., Niedworok, E. and Wardas, P. 2004. Malondialdehyde (MDA) as a lipid peroxidation marker. *Wiadomosci lekarskie* (Warsaw, Poland: 1960), 57(9-10): 453-455.
14. Goff, J. P. 2018. Invited review: Mineral absorption mechanisms, mineral interactions that affect acid-base and antioxidant status, and diet considerations to improve mineral status. *Journal of Dairy Science*, 101(4): 2763-2813.
15. Hosseini-Vardanjani, S. F., Rezaei, J., Karimi-Dehkordi, S. and Rouzbehani, Y. 2020. Effect of feeding nano-ZnO on performance, rumen fermentation, leukocytes, antioxidant capacity, blood serum enzymes and minerals of ewes. *Small Ruminant Research*, 191: 106170. (In Persian)
16. Ianni, A., Innosa, D., Martino, C., Grotta, L., Bennato, F. and Martino, G. 2019. Zinc supplementation of Friesian cows: Effect on chemical-nutritional composition and aromatic profile of dairy products. *Journal of Dairy Science*, 102(4): 2918-2927.
17. Jarosz, M., Obert, M., Wyszogrodzka, G., Mlyniec, K. and Librowski, T. 2017. Antioxidant and anti-inflammatory effects of zinc. Zinc-dependent NF- κ B signaling. *Inflammopharmacology*, 25(1): 11-24.
18. Jia, W., Jia, Z., Zhang, W., Wang, R., Zhang, S. and Zhu, X. 2008. Effects of dietary zinc on performance, nutrient digestibility and plasma zinc status in Cashmere goats. *Small Ruminant Research*, 80(1-3): 68-72.
19. Jia, W., Zhu, X., Zhang, W., Cheng, J., Guo, C. and Jia, Z. 2009. Effects of source of supplemental zinc on performance, nutrient digestibility and plasma mineral profile in Cashmere goats. *Asian-Australasian Journal of Animal Sciences*, 22(12): 1648-1653.
20. Ma, F., Wo, Y., Li, H., Chang, M., Wei, J., Zhao, S. and Sun, P. 2020. Effect of the source of zinc on the tissue accumulation of zinc and jejunal mucosal zinc transporter expression in holstein dairy calves. *Animals*, 10(8): 1246.
21. Malakouti, M. J. 2007. Zinc is a neglected element in the life cycle of plants. *Middle Eastern and Russian Journal of Plant Science and Biotechnology*, 1(1): 1-12.

22. Malcolm-Callis, K. J., Duff, G. C., Gunter, S. A., Kegley, E. B. and Vermeire, D. A. 2000. Effects of supplemental zinc concentration and source on performance, carcass characteristics, and serum values in finishing beef steers. *Journal of Animal Science*, 78(11): 2801-2808.
23. Mandal, G. P., Dass, R. S., Isore, D. P., Garg, A. K. and Ram, G. C. 2007. Effect of zinc supplementation from two sources on growth, nutrient utilization and immune response in male crossbred cattle (*Bos indicus* × *Bos taurus*) bulls. *Animal Feed Science and Technology*, 138(1): 1-12.
24. Mandal, G.P., Dass, R.S., Garg, A.K., Varshney, V.P. and Mondal, A. B. 2008. Effect of zinc supplementation from inorganic and organic sources on growth and blood biochemical profile in crossbred calves. *Journal of Animal and Feed Sciences*, 17(2): 147.
25. Mir, S. H., Mani, V., Pal, R. P., Malik, T. A. and Sharma, H. 2020. Zinc in ruminants: metabolism and homeostasis. *Proceedings of the National Academy of Sciences, India Section B: Biological Sciences*, 90(1): 9-19.
26. Nagalakshmi, D., Dhanalakshmi, K. and Himabindu, D. 2009. Effect of dose and source of supplemental zinc on immune response and oxidative enzymes in lambs. *Veterinary Research Communications*, 33(7): 631-644.
27. NRC. 2007. National Research Council nutrient requirements of small ruminants: sheep, goats, Cervids, and New World camelids. National Academy Press, Washington, DC.
28. Osorio, J. S., Trevisi, E. R. M. I. N. I. O., Ji, P., Drackley, J. K., Luchini, D., Bertoni, G. and Loor, J. J. 2014. Biomarkers of inflammation, metabolism, and oxidative stress in blood, liver, and milk reveal a better immunometabolic status in peripartal cows supplemented with Smartamine M or MetaSmart. *Journal of Dairy Science*, 97(12): 7437-7450.
29. Phiri, E. C. J. H., Viva, M. M., Chibunda, R. T. and Mellau, L. S. B. 2009. Effect of zinc supplementation on plasma mineral concentration in grazing goats in sub-humid climate of Tanzania. *Tanzania Veterinary Journal*, 26(2): 92-96.
30. Ranasinghe, P., Wathurapatha, W. S., Ishara, M. H., Jayawardana, R., Galappatthy, P., Katulanda, P. and Constantine, G. R. 2015. Effects of Zinc supplementation on serum lipids: a systematic review and meta-analysis. *Nutrition & Metabolism*, 12(1): 26.
31. Rimbach, G., Walter, A., Most, E. and Pallauf, J. 1998. Effect of microbial phytase on zinc bioavailability and cadmium and lead accumulation in growing rats. *Food and Chemical Toxicology*, 36(1): 7-12.
32. Salama, A. A., Caja, G., Albanell, E., Such, X., Casals, R. and Plaixats, J. 2003. Effects of dietary supplements of zinc-methionine on milk production, udder health and zinc metabolism in dairy goats. *The Journal of Dairy Research*, 70(1): 9.
33. Seifdavati, J., Jahan Ara, M., Seyfzadeh, S., Abdi Benamar, H., Mirzaie Aghjeh Gheshlagh, F., Seyedsharifi, R. and Vahedi, V. 2018. The Effects of Zinc Oxide Nano Particles on Growth Performance and Blood Metabolites and some Serum Enzymes in Holstein Suckling Calves. *Iranian Journal of Animal Science Research*, 10(1): 23-33. (in Persian)
34. Sekhon, B. S. 2014. Nanotechnology in agri-food production: an overview. *Nanotechnology, Science and Applications*, 7: 31.
35. Sethy, K., Behera, K., Mishra, S. K., Gupta, S. K., Sahoo, N., Parhi, S. S. and Khadanga, S. 2018. Effect of organic zinc supplementation on growth, metabolic profile and antioxidant status of Ganjam sheep. *Indian Journal of Animal Research*, 52(6): 839-842.
36. Shah, O. S., Baba, A. R., Dar, Z. A., Hussain, T., Amin, U., Jan, A. and Haq, A. U. 2017. Zinc as an element of therapeutic importance: A review. *Environment*, 29: 30.
37. Sobhanirad, S. and Naserian, A. A. 2012. Effects of high dietary zinc concentration and zinc sources on hematology and biochemistry of blood serum in Holstein dairy cows. *Animal Feed Science and Technology*, 177(3-4): 242-246. (In Persian)
38. Solaiman, S. G. and Min, B. R. 2019. The effect of high levels of dietary zinc on growth performance, carcass characteristics, blood parameters, immune response and tissue minerals in growing Boer-cross goat kids. *Small Ruminant Research*, 177, 167-174.

39. Spears, J. W., Schlegel, P., Seal, M. C. and Lloyd, K. E. 2004. Bioavailability of zinc from zinc sulfate and different organic zinc sources and their effects on ruminal volatile fatty acid proportions. *Livestock Production Science*, 90(2-3): 211-217.
40. Suttle, N. F. 2010. Mineral nutrition of livestock, 4th edn. CABI Publishing, New York.
41. Swain, P. S., Rao, S. B., Rajendran, D., Dominic, G. and Selvaraju, S. 2016. Nano zinc, an alternative to conventional zinc as animal feed supplement: A review. *Animal Nutrition*, 2(3): 134-141.
42. Uniyal, S., Garg, A. K., Jadhav, S. E., Chaturvedi, V. K. and Mohanta, R. K. 2017. Comparative efficacy of zinc supplementation from different sources on nutrient digestibility, hemato-biochemistry and anti-oxidant activity in guinea pigs. *Livestock Science*, 204: 59-64.
43. Van Soest, P. V., Robertson, J. B. and Lewis, B. A. 1991. Methods for dietary fiber, neutral detergent fiber, and nonstarch polysaccharides in relation to animal nutrition. *Journal of Dairy Science*, 74(10): 3583-3597.
44. Wang, R. L., Liang, J. G., Lu, L., Zhang, L. Y., Li, S. F. and Luo, X. G. 2013. Effect of zinc source on performance, zinc status, immune response, and rumen fermentation of lactating cows. *Biological Trace Element Research*, 152(1): 16-24.
45. Wright, C. L. and Spears, J. W. 2004. Effect of zinc source and dietary level on zinc metabolism in Holstein calves. *Journal of Dairy Science*, 87(4): 1085-1091.
46. Yagi, K. (1998). Simple assay for the level of total lipid peroxides in serum or plasma. In Free radical and antioxidant protocols (pp. 101-106). Humana Press.
47. Zaboli, K., Aliarabi, H., Bahari, A. A. and Abbasalipourkabir, R. 2013. Role of dietary nano-zinc oxide on growth performance and blood levels of mineral: A study on in Iranian Angora (Markhoz) goat kids. (In Persian)
48. Zalewski, A. and Macphee, C. 2005. Role of lipoprotein-associated phospholipase A2 in atherosclerosis: biology, epidemiology, and possible therapeutic target. *Arteriosclerosis, Thrombosis, and Vascular Biology*, 25(5): 923-931.
49. Zhao, C. Y., Tan, S. X., Xiao, X. Y., Qiu, X. S., Pan, J. Q. and Tang, Z. X. 2014. Effects of dietary zinc oxide nanoparticles on growth performance and antioxidative status in broilers. *Biological Trace Element Research*, 160(3): 361-367.

The effect of inorganic, organic, and nano-zinc sources on growth performance, blood parameters, and antioxidant activity of Sanjabi lambs

B. Soufi¹, *Y.A. Alijoo², H. Khamisabadi³ and Z. Khoobbakht⁴

¹PhD Candidate and ²Associate Prof., Dept. of Animal Sciences, Faculty of Agriculture and Natural Resources, Urmia University, Urmia, Iran. ³Research Associate., Animal Science Dept. Kermanshah Agricultural and Natural Resources Research and Education Centre, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Kermanshah, Iran.

⁴Ph.D in Animal and Poultry Physiology, University of Guilan, Rasht, Iran

Received: 06/13/2021; Accepted: 09/26/2021

Abstract

Background and objectives: Zinc is one of the most important and essential trace elements that play a vital role in many biological processes such as the activity of enzymes and hormones, cell membrane stability, gene expression, cell division, and antioxidant defense. This mineral is the second most abundant trace element in the body after iron and is poorly stored in body tissues, so its continuous consumption in the diet is essential to maintain normal and physiological functions; Therefore, this experiment was performed to compare the effects of supplementation of nano (zinc nano oxide), organic (zinc polysaccharide), and inorganic (sulfate) forms of the trace element zinc on performance, antioxidant status, and some blood parameters of growing Sanjabi lambs.

Materials and Methods: This study was performed on 20 male Sanjabi lambs (approximate age 4.5 months and mean weight 29.55 ± 1.1 kg) in a completely randomized design. Treatments included 1) control group (basic diet without zinc supplement), 2) zinc sulfate group, 3) zinc-polysaccharide group 4) zinc nano oxide group. The amount of zinc added in each experimental group was 20 mg/kg dry matter. The diet was given to the lambs freely for 60 days in the morning and evening. In order to evaluate the growth performance, lambs were weighed at the beginning of the experiment and then at 15-day intervals. To determine the amount of dry matter intake, the amount of feed and leftover were measured daily for each animal. To measure blood parameters and antioxidant status, blood samples were taken on days 1, 30, and 60 of the experiment.

Results: The use of zinc supplements in different forms did not affect the growth performance of lambs ($P>0.05$). The use of 20 mg zinc per kg of dietary dry matter in different forms caused a significant increase in plasma compared to the control group ($P<0.05$) however had no significant effect on plasma copper and iron concentrations and serum calcium and phosphorus. The activity of superoxide dismutase increased in the groups supplemented with zinc ($P<0.05$). Despite the decrease in serum malondialdehyde index in the zinc supplemented groups compared to the control treatment, this difference was significant only in the zinc nano oxide group ($P<0.05$). The use of different forms of zinc had no effect on the total antioxidant capacity.

Conclusion: The results of this experiment showed that, regardless of the form of the zinc source, the addition of 20 mg zinc per kg dry matter to the basal diet of growing lambs improved the plasma zinc status and increased the activity of superoxide dismutase, while the use of nano Zinc was more effective than other forms of zinc (inorganic and organic) in reducing the malondialdehyde index.

Keywords: Antioxidant activity, Growth performance, Sanjabi lamb, Zinc.

*Corresponding author: y.alijoo@urmia.ac.ir